

Medlemmer neppe tillade sig Noget, der i den offentlige Mening kunde blive stemplet som et uforløst Indgreb. Men, som sagt, jeg erkjender, at denne Maade at ordne Sagen paa kunde have sine Misligheder, og jeg tager derfor ikke i Betænkning at tiltræde den Ordning af Forholdene, som Udvalget har foreslaaet. Kun maa jeg tilføie, at jeg befrygter, at efter denne Maade at ordne Sagen paa vil Lo-ven ikke blive saa virksom, som Regjeringen har tilsigtet. Imidlertid kan den her foreslaaede Wei dog i en anden Henseende være at foretrække, idet Loven, naar den bliver saaledes, som af Udvalget foreslaaet, vil finde en Imødekomen, som den, hvig det af Regjeringen foreslagte Udkast var blevet ophøiet til Lov, mulig ikke vilde have fundet. Hvad angaaer det Specielle, kan jeg Intet have at erindre ved de Endringsforslag, der ere foreslaaede til Lovens § 1. Der kunde vel være mindre Anledning til netop efter den Ordning, som Udvalget har foreslaaet, at give Communalbestyrelserne og Borgerrepræsentanterne Afgang til at vælge ogsaa det femte Medlem; men det forekommer mig at være ganske irrelevant, især naar Sammensætningen ordnes saaledes, som den nu er foreslaaet af Udvalget. Hvad § 2 angaaer, da kan jeg rigtig nok ikke ganske overbevise mig om Nødvendigheden af den Forandring, som Udvalget der har foreslaaet. Jeg kan ikke skjøne rettere, end at der ogsaa paa Landet i Almindelighed maatte kunne være en passende Virksomhed, eller — som Udvalget udtrykker sig — et paavisseligt Stof for Sundhedscommissioners Virksomhed. Jeg

troer, at man i saa Henseende blot behøver at faste et Blif paa Udkastets § 8. De Momenter, der deri ere angivne som Ojenstande for Commissionens Virksomhed, maae vistnok ogsaa være tilstede paa Landet; der kan ligesaa vel som i Kjøbstæderne være Anledning til at sørge for den offentlige Reenlighed, skadeligt Blands Afledning, Tilveiebringelsen af godt og tilstrækkeligt Drifkevand, Indretningen og Ordningen af Kirkegaarde, etc., hvortil kommer, at, naar der bliver fri Næring paa Landet, vil der blive endnu mere Stof for Commissionernes Virksomhed. Jeg erkjender imidlertid, at der ikke overalt er ligesaa Anledning for Commissionerne til at træde op, og der kunde derfor for at concentrere Kraften være Grund til at indskrænke Anvendelsen af Sundhedscommissioner paa Landet paa den Maade, som af Udvalget ved dets til § 2 gjorte Indstilling er foreslaaet. Hvad Sammensætningen af Commissionerne angaaer, kan jeg ikke nægte, at jeg har nogen Tvivl om, at Politimesteren vil blive et rigtig virksomt Medlem af Sundhedscommissionerne. Saaledes, som Regjeringen havde tænkt Forholdet, vilde Politimesteren blive Medlem af en større Sundhedscommission, og denne Commissions Virksomhed var tildeels en anden end den, der her er tillagt de mindre Districts Sundhedscommissioner. Efter Udkastet var idetmindste Tanken den, at Jurisdictionsscommissionen skulde have med den almindelige Ordning at gjøre, medens der rundt om skulde indrettes Tilsynscommissioner, som skulde befatte sig med Detaillen.